

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 22 อำเภอป่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน และเพื่อกำหนด
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการปฏิบัติในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มี
ประสิทธิภาพ ประชากรผู้ให้ข้อมูลเป็น ผู้บริหารและครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
คณะกรรมการสถานักเรียน คณะกรรมการนักเรียน และคณะกรรมการเรือนนอน จำนวน 255 คน
เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ความถี่ร้อยละ และ
การสรุปสาระสำคัญจากผลการประชุม

ผลการประเมินการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ ดังนี้

ด้านผลผลิตพบว่า นักเรียนส่วนมากมีค่าคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ (E.Q.)
เท่ากับเกณฑ์ปกติของเด็กไทย (103) นักเรียนส่วนใหญ่ได้ใช้ความสามารถพิเศษของตนเอง มีการใช้
ชีวิตที่พออยู่พอกิน ไม่ขาดไม่มากเกินไป ได้ใช้ความสามารถพิเศษของตนเอง และมีกระบวนการ
ทำงานและได้ผลงานที่มีคุณภาพ มีการใช้ชีวิตที่ขาดจนเกินไป

ด้านกระบวนการพบว่า การจัดกิจกรรมที่พบมากคือ จัดกิจกรรมการรายงานการศึกษาตนเอง มีสาระสอดคล้องกับงานที่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่องค์ประกอบคุณภาพมีกิจกรรมการพัฒนาครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องตามแผนที่กำหนดอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบด้วยวิธีการที่หลากหลาย กิจกรรมส่วนใหญ่มีการจัดกระบวนการประชุมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม และมีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนและรายงานให้ผู้ปกครองทราบ

ด้านปัจจัยพบว่า ผู้บริหารมีกลไกติดตามประเมินความพอเพียงของทรัพยากรการบริหารกับปริมาณงานอย่างเป็นระบบ ครูที่ปรึกษาได้รับการประเมินว่ามีความรู้ ความเข้าใจดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ครูมีความรับผิดชอบด้วยตนเองในการรักษาความลับ ผู้ปกครองร่วมมือกับโรงเรียนในการดูแลแก้ไขและพัฒนาเด็กนักเรียนทุกครั้ง มีผู้รับผิดชอบดูแลจัดทำทะเบียนคุม และสามารถขอใช้งานได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนทั้ง 5 ด้านสภาพการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือ การคัดกรองนักเรียน เมื่อพิจารณาระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยแยกเป็นด้าน พบว่า

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ การสังเกตพฤติกรรมนักเรียน 2. การคัดกรองนักเรียน คือ การจัดกิจกรรมคุ้มครองนักเรียนในกิจกรรมปัญหาการทะเลาะวิวาท พฤติกรรมก้าวร้าว การลักขโมย ชู้สาว การข่มเหงผู้อื่น 3. การส่งเสริมนักเรียนและการพัฒนานักเรียน คือ การวางแผนในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน 4. การป้องกันและการช่วยเหลือนักเรียน คือ การวางแผนในการจัดกิจกรรมป้องกันและการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง / กลุ่มมีปัญหา 5. การส่งต่อนักเรียน คือ การติดตามการช่วยเหลือจากผู้เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการปฏิบัติการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้น คณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายไว้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวกับโรงเรียนราชประชานุเคราะห์คือ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษควรมีการจัดทำหลักสูตรหรือนโยบายที่เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชาติ ที่ตรงและสอดคล้องกับบริบท และวัตถุประสงค์ของโรงเรียนพักนอน หรือ โรงเรียนในกลุ่มการศึกษาพิเศษ โดยเฉพาะ

ส่วนข้อเสนอแนะในด้านการปฏิบัติ ทางโรงเรียนควรมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทุกคนให้เข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทุกคนต้องตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการปฏิบัติงานควรกำหนดบทบาท

234885

หน้าที่และขอบข่ายการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ควรให้บุคคลอื่นๆ เข้ามามีบทบาทในการดูแล ติดตามช่วยเหลือนักเรียนร่วมกับครูเรือนนอนด้วย ในการประเมินผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ผู้บริหารควรมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติการอย่างทันที่และต่อเนื่อง อีกทั้งควรให้การส่งเสริมการให้ขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรในการปฏิบัติงาน และนำผลการปฏิบัติงานไปพิจารณาประกอบการเลื่อนขั้นเงินเดือน การติดต่อประสานงาน ควรมีการสร้างกลุ่มเครือข่ายในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ และสามารถปฏิบัติได้จริง และส่งเสริมการมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน หรือครู นักเรียนกับหน่วยงานอื่น ๆ โรงเรียนควรสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน และควรเพิ่มบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านทางด้านสังคมสงเคราะห์ จิตวิทยา และทางด้านสุขภาพ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ดูแลนักเรียนเรือนนอนด้วย

Abstract

234885

This research paper aims to assess the Student Care and Support System in Rajaprajanugroh 22 School, Pai District in Mae Hong Son Province. Also featured in this paper are policy and practice recommendations for the enhancement of the Student Care and Support System. In total, 255 data entries and observations were collected from the school administrators and teaching staff, the Basic Education Commission, the Student Council Committee, the Student Committee and the Dormitory Committee. Two distinct questionnaire forms were analyzed using percentage frequency distribution, and the results of the assessment of the Student Care and Support System can be summarized as follows:

In terms of the results, the majority of students subject to this research exhibited an Emotional Quotient (E.Q.) in line with the average E.Q. for Thai students (103). Most students were found to be able to utilize their personal skills, have a relatively self-sufficient living standard, and work and study in an efficient manner.

In terms of process, the most frequently observed activity is the self-evaluation report, which is essential to an educational quality assessment and the professional development of teacher/counselors. Additionally, most of the school-wide activities require parent participation and continuous parent-teacher collaboration.

In terms of factors, it was found that the school administration has a systemic evaluation framework for the resources needed to realize the projected objectives and desired outcomes. Also, teacher counselors were found to be well qualified, demonstrate a clear competency in terms of working closely with troubled students and strictly preserving the student's confidentiality. Lastly, as far as corrective and developmental measures are concerned, parents are willing to collaborate with the school when requested to do so, and records retention is properly maintained.

While the average level of performance of all five of the processes adopted in the Student Care and Support System can be classified as 'above average', the identification process was found to be at the highest level. Each process is explained below:

1. Get to know each student individually and observe his/her behavior,
2. Identify trouble-prone students – including but not limited to those with hazing and bullying, sexual harassment, theft and vandalism behaviors,
3. Plan and promote student development activities,
4. Implement preventive and protective measures and provide necessary aid to high-risk or trouble-prone students,
- and 5. Coordinate with the other appropriate entities should additional assistance and help be needed for the students.

The Student Care and Support System Committee make policy and practice recommendations with regard to improvements in the student support and counseling services, as follows: at the policy-making level, the Bureau of Special Education, as the primary, corresponding government body overseeing the administration of the Rajapranugroh School network, should create and develop a tailor-made curriculum and specific policies that apply to and benefit all Rajapranugroh students nationwide, as well as respond to the unique requirements and specific context under which boarding and special education schools operate.

Moreover, regarding practice recommendations, it is proposed that each school spend more resources in developing human assets, for example, by arranging student care and support workshops, as well as training for school administrators and teaching staff. The importance of and need for an effective Student Care and Support System should be communicated and reiterated to school personnel at all levels, while well-defined job descriptions with respect to counseling duties and collaboration with residential teachers, should be further emphasized. In addition, the school administration should promptly coordinate and follow up with other staff when immediate student support needs to be put into place. Also, if possible, the consideration of incentives, compensation and appraisals should be carried out while taking student counseling performance into account. Finally, to ensure a successful and practical implementation of the Student Care and Support System, the following strategies should be adopted by all Rajapranugroh schools: the arrangement of teacher-student-parent activities on a regular basis, student house visits by teachers, and the employment of social welfare and public health specialists, psychologists, as well as residential officers.